

Nr 635

av herr Hedin m. fl.

om slopande av beskattningen av fritt bränsle från egen fastighet.

Lantbrukare och rörelseidkare är skyldiga att vid sin deklaration taga upp värdet av förnödenheter från företaget som används för det egna hushållet, t. ex. kött, mjölk och ved. I det moderna hushållet blir det allt vanligare att även husmödrarna inom lantbruket köper sina förnödenheter och alltså inte utnyttjar gårdens egna produkter. Till denna utveckling har bl. a. specialiseringen inom lantbruket medverkat med allt fler kreaturslösa gårdar. Beskattning av naturaförmåner har därför fått allt mindre betydelse. Det är också få gårdar som utnyttjar ved som bränsle. Men detta bränsle skall, om det uttas från egen fastighet, upptas som naturaförmån för beskattning. Vid de mindre gårdar där fortfarande ved från egen skog används och där brukaren själv hugger och hemforslar sin ved kan det ifrågasättas om han som nu sker skall erlägga skatt för värdet av detta bränsle beräknat efter storleken av bostaden enligt schablonbelopp.

Veden kan numera knappast anses ha ett marknadsvärde. I det moderna skogsbruket lämnar toppar och annat avfall, lämpligt som ved, kvar i skogen. Vem som helst kan utan svårighet till ringa eller ingen kostnad få tillgång till ved för uppvärmning av sin bostad från närbelägen skogsfastighet. Men endast lantbrukaren är skyldig uppta veden som en naturaförmån för beskattning. Enligt vår mening talar flera skäl för att den bestämmelsen slopas.

Med stöd av vad här anförts hemställs

att riksdagen beslutar att ved från egen fastighet ej behöver upptas som naturaförmån vid deklaration av inkomst från jordbruksfastighet.

Stockholm den 25 januari 1972

CARL ERIC HEDIN (m)

KARL LEUCHOVIUS (m)

CARL-WILH. LOTHIGIUS (m)

PER-ERIK NISSER (m)

ARNE ANDERSSON (m)

i Ljung